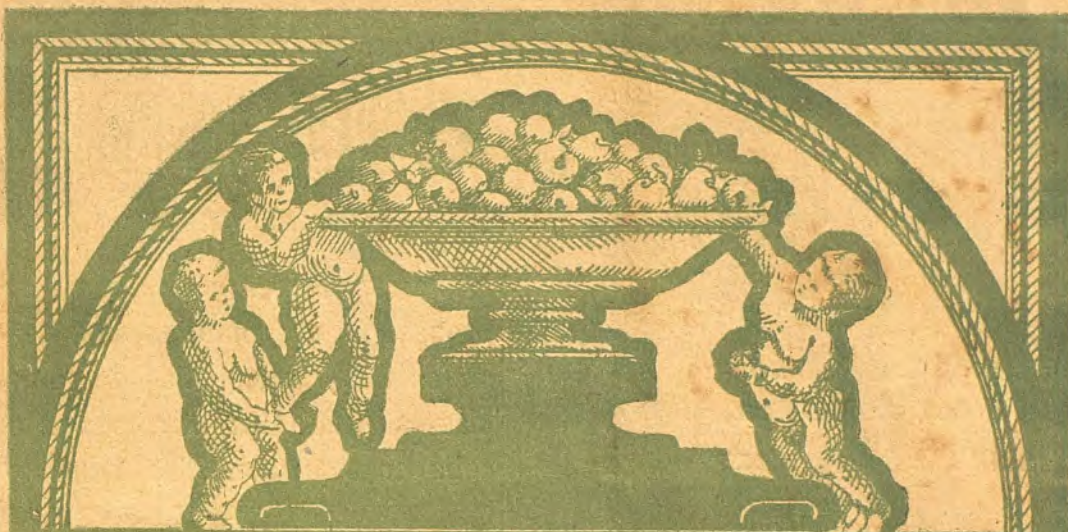

1918

NIV ARTISTIC REVISTA

Any I

Núm. 7-8

J. Rins

Preu 15 cèntims

GRAN FERRETERIA
F. CORNET

CENTRAL: Travessera, 56
i Martínez de la Rosa, 66-68-70
SUBURSAL: Salmerón, 125

TELEFON 566-G.

• BARCELONA •

DROGUERIA

EUGENI SAUMELL

Drogues, pintures, colors, esmalts,
broxas, pinzells, pintures adobades
a l'oli i al barniç, colas de totes
classes. Blau Ultramar, per a la
roba, en paquets, pastilles i en pols

Exclusiva del Restaurador de
Mobles BRILLALÓN

Plaça del Sol, 11-12 :: Planeta, 16
BARCELONA (GRACIA)

Gran Fotografia Bohemia

— de —

Jordi García Prats

P. del Sol, 13, 1er. GRACIA

(al balcó hi ha una bandera)

Casa especial en reproduccions i ampliacions de retrats antics i moderns, aixís com també tota classe de treballs relacionats amb lo ram de fotografia.

Varies fotografies d'aquesta casa han estat premiades en varis concursos i exposicions.

Nota. — Sols se retrata en diumenges.

Extens i variat assortit en tota classe de
— CALÇAT —

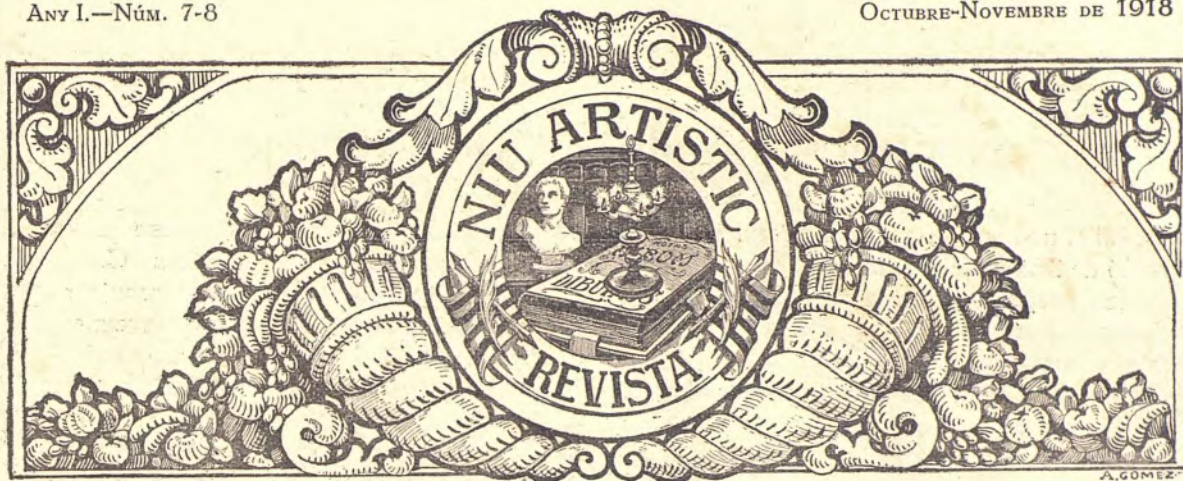
Especialitat en Novitats
— pera Senyora —

NOVITATS
per a senyora, i
TALLER
de Confeccions

de
MANEL PERUCHO

Carrer Dr. Ramón i Cajal, 2
i Menéndez Pelayo, 102

Teixits, Estampats
Genres de punt
Llenceria
Llaneria, etc.

Redacció i Administració: Llibertat, 4. - Barcelona Gracia

NIT

Fugint de l'alegría m'allunyo de la gent
i vinc a parlâ amb tu, tot sol, com un dement
dessota el gran cel negre espurneixat d'argent.

Es nit. Tu ets lluny; més jo et tinc al devant meu
o! boja fantasia, o miracle d'un deu,
es cert, no son quimeres, jo sento el riurê teu.

Lleuger com una alosa que puja dret al cel
aixís que parpalleige rendit el darrê estel
i fuig la nit poruga arrossegant son vel.

Jo sentiré el teu riurer sonor tota la nit
i aixís que el jorn clareixi, volarà al infinit
i el cor per a seguir-lo s'escaparà del pit.

Tantsols en aquesta hora de sant recolliment
puc venir a parlâ amb tu, allunyat de la gent
soto aquet gran cel negre espurneixat d'argent.

JOAN MAS JUNYENT.

L'Exposició del "Niu Artistic"

En el nombre passat anunciàrem l'inauguració de l'Exposició de treballs dels consocis de les seccions de pintures, fotografia i escultura i el festival que celebràrem en el nostre hostatge.

Un i altre tingueren lloc i afortunadament amb força èxit.

Quasi tota la premsa s'ha ocupat de l'exposició inaugurada amb elogi, però com que no tenim la pretensió de creu-re'ns mereixer encare una crítica molt detinguda creiem que les alabances son mes filles de la galanteria envers nosaltres que no de un verdader judici.

Com que comensem, és a nosaltres mateixos que toca fer la crítica de la nostra obra mentres esperem caurer definitivament a l'oblit o be sorgir de entre la tosca, mereixent l'atenció de la crítica establerta i acreditada.

Aquella sinceritat de companys la volem trasmetrer al nostre public per estimul i guia de la ruta empresa.

Entre tots els exposants les notes d'en Joan Marcé han sobressortit de una manera ben precisa. En Marcé pinta amb energia amb una escola seva i a cada exposició el veiem mes acabat, mes ferm.

En Demetri Fulla demostra ésser un bon impresionista, les seves notes malgrat ésser de una vivesa extremada de color resulten agradables a la vista.

L'Anton Cassá, ha sigut afortunat amb la venta perque les seves obres son de les mes definitives d'aquesta exposició demostrant haver pintat molt.

Entre els altres es remarca en Enric Muñoz Murato en alguns estudis i retrats al carbó, endevinant-se remarcables qualitats an en Josep Fontana en primer lloc i els demés exposants senyors Josep Riera, Francesc Oltra, Antoni Gomez, Josep Pamies, Josep Rins, Josep Altes, Francesc Sanchez, Ramon Teixe, Lluís Soler, Gabriel Rius, Jaume Marce.

En Tomás Coll exposa algunes caricatures que han sigut molt elogiades.

L'escultura ha sigut ben representada es-

pecialment per en Ignaci Serratosa havent exposat també els senyors Sanchez i Carulla.

Mereix menció apart els ferros repujats de N'Enric Muñoz Murato que ja'n parlavem en el nostre nombre 5. En Muñoz es un verdader artista. Desenganyis el senyor Muñoz aquest es el seu gran camí; en Ramón Teixe exposa també dos treballs al ferro ben acabats.

La secció de fotografia presenta una bona col·lecció i fa un paper ben lluit dintre l'exposició general del Niu. Les fotografies d'en Carcassona-Farré han sigut molt elogiades i en general tots els senyors exposants Joan Girós, Cecili Oriol, J. Sucarana, Jesus Marsal, J. Pirla Corominas, Armand Vallcorba, Felip Grau demostren un bon gust artistic.

En representació del Excm. senyor alcalde de Barcelona el nostre distingit amic l'ilustre regidor don Josep Cirera, obrí l'exposició en un intermedi del festival, precipitant-se després el nombrós a visitar les obres exposades.

El programa de la vetllada literaria-musical fou escullidíssim i variat i per millor celebrar-ho, dos dels nostres tingueren la finesa de donar-nos les primicies de llurs treballs escènics.

«L'Hostal de la Peira» l'obra d'en Joan Más Junyent, basada en la coneguda cansó, es un quadro fatidic ont el destí triomfa de la superstició. L'amor d'un Pótl redimeix a la serventa de l'hostal del lladre d'honra i diners que ve disposat a repetir ses malifetes, profitant-se de la poruguesa de l'hostalera. Heus-aquí l'argument; l'acció és desenrotlla sense truncaments, la parla es sonora i justa, els personatges están ben dibuixats. En resum, una obra digna de representar-se en escenaris mes importants. Li capigué una bona interpretació per part de les senyores Parreño i Rovira i dels senyors Ribas, Fornaguera i Farré. El pròlec de l'obra fou ben dit pel senyor Esquis. L'indumentaria del «Bandoler» no'ns semblà prou adequada.

I passem a l'«Idili romantic» de l'Enric Muñoz Murató; petit diàlec saturat de poesia, no'ens dona prou idea del fort temperament

de] nostre amic, de qui coneixem altres produccions inèdites, Amb tot es un intent ben lloable, i aixís ho entengué el públic cridant al autor a les taules i encorajant-lo per noves victòries. La senyoreta Rovira i el senyor Pere compliren molt bé el seu comés.

En conjunt fou una festa força falaguera i encoratjadora, nosaltres mateixos ens en felicitem i esperem una nova ocasió per donar una nova demostració del nostre treball.

La Festa del Poble

«QUADRETS»

Des les serres llunyanes es senten els alegres repics de les campanes del poble. I el ventijol de la matinada porta el sò barrejat amb olor de garrofés i de boscat-je omplint el camp de armonies ben diferents.

Les cigales rondinen i el sol daurant les fruites dels arbres, joguineixant entre fulles i branques, devalla fins mirar-se en un rec, que's perd per dessota els brins de les herbes humides per la rosada.

* * *

Gananc!!... gananc!!... gananc!!

I semblava que'ns cridés guiant-nos per els caminals ribatejats de verdures.

I es veu el campanà dret aixirit, sobre la faca cendrosa de les teulades, vigilant amb els ulls de llurs finestrals, les casetes baixes, blanques o brutes; totes agropades tal com un remat.

El sol s'aixeca. La alegría creix. El poble riu...

I la Sió i la Tula, ben empolainades, fan la capta de cada any, passen la safata de la verge de plata, recullint cada cop més cèntims, mentre la Sila, que va darrera, ens ho agraeix amb quatre gotes d'aigua beneïta, del setrill tapat amb les roses mellors.

Els fadrins amb gorra nova i trajos flamants com antics, marquen unes genolleres d'allò més, i entre neguitosos i riallers arrossegueu les sabates que sols surten un cop l'any, i encar per amargar-los'hi l'alegria.

Després, en grups, van carrer avall fins a la taberna, que per ésser la festa del poble

l'han pintada tota amb calç, i després l'han guarnida de vert fent a el carrer un rafal, per que passi la fresca amb olor de romaní. I allà vinga graciosa per aquí i graciosa per allà. I els taps petan i els joves riuen, i fan broma de debò, mentre els vells remouen les fitxes del «domino», i les cartes suades de tot l'any. I no es mouen no més que quan arriba la tarrana. Allavors surten tots. Tots atropellant-se sens quedà ningú a dins i baden davant dels forasters, plens de pols i de calòr.

I tot d'un cop, un terralastall de musica cridanera, desemboca al cap del carrer, i baixen els musics tocant un pas doble rabiós, i tots s'agrupen al darrera i els segueixen cridant i fent tabola...

¡¡Amb un sol que cau!!...

Per fi cap a dinar... i es sent una flaire de pollastre rostit! I paseu per davant d'una de tantes casetes, d'entrada umbrosa i fresca, i veieu al cap-de-vall allà al pati, sota l'ombriu de les enramaderes com el bon pagés disfruta d'una taula ben parada i fa xarries amb el porró, que sé vos ofereix sorollós a la vostra presencia... I a fora el sol ho adorm tot. I les cigales reventen de tant cantar... mentre un goç sec, plé de ronya, és revolca per la polç.

Un parell d'hores que nos veu ningú.

El poble fa mig diada.

Cap al tard serenata a cal rectò, i cap al sarau del envelat... L'envelat... Som-ni únic d'aquella bona gent... Visió fantástica, que mira algún vellet de les gorfes d'aquelles cases fosques tot l'any. Contemplant pensatiu aquell gegantí fanalet de coloraines, aont el poble hi balla; lluint les nines, els vestits que marquen les carns morenetes. Lluint les sabates i cintetes portades de Ciutat... Allà vinga a ballà i suà i vinga beure grasioses i sucà carquinyolis amb mistela.

Dos dies aixís. Igual sempre. Al tercer dia, toquen les campanes, i en el poble, totes reculliment, i les velletes de vestit negre arrambades a la pared, fan cap a la esglesia.

Allí's reuneixen tots; fan qua i surten un darrera'ls altres, amb ciris i pendons grocs que volen ésser blancs. El homes sense res al cap, amb tot de clenxes mal fetes, i les velles amb rosaris fins als peus i mantellines recusides. I el poble s'omple d'encens, de olò de cremallot, i de santitat: i les finestres, plenes

de draps vermells i de xafarderíes. Volten, dos o tres cops, per el mateix puesto. Surten als defores, passen per el cementiri, es recorden dels morts, i cap a l'església.

Les campanes volteijen. Els últims pendons. Els últims ciris clareijen les parets de l'església.

La nit es feta, i els estels brillen sobre els carrers estrets, ròncs, plens deombres.

I les velletes es refreguen per les parets; tambalejant, amb la cadireta sota'l braç; buscant lo seu cau... i adeu festa major.

A l'endemà les esqueses doblegades torrant-se al sol. El cap entre'ls ceps mentres les mans van bremant... Les dones espigolen i els altres ratlla amunt, ratlla avall, sempre darrera del ruc van llaurant... van llaurant.

Els uns satisfets, els altres plens de son. Tots treballen amb els ulls a terra, i aguantant el fret, i torrant-se al sol esperen sumisos un altre festa major.

*
* *

Adeusiau... Fins un altre any.

I la carretera, llarga, blanca, plena de polç, aont el sol hi recrema, la tartaneta rebrinca i grinyolen les rodes sota'l pes dels últims forasters. Passa la via de dalt. Passa el mas de'n Cisquet; i el penco trota cansiu carretera enllà, deixant al seu pas com a recort un núvol de polç; blanca, fina, que com un mantell cau sobre'ls ceps que bordejen la carretera. Resecs, grocs, torrats per el sol...

TOMÁS COLL.

Fulls del meu carnet

El dia dels morts (*)

El celatge era emplomiscat, les campanes amb ressó continuat i monóton planyivols brandaven a morts i una currúa de gent de poble endiumengeda, formant llarga i seriosa comitiva, anava vers al reialme del àngel del no rés a fer una visita als que dormen el somni etern en aquell recó de soletat, cerclat per qua-

tre parets rústegues i creïlloses, per on arrapant-se s'enfila enredadora l'eura ufana.

Sens dubte, no hi havia ningú que, davant la tétrica visió del fossà, no sentís vibrar les fibres del cor, fent renaixer en llur pensa tot un devassall de tristes memories... memories perdurables dels sers més aimats, que la dalla avassalladora en les ridícles contorsions de l'agonia, els hi arrebatà la migrada existència de llurs cossos esllanguits i demacrats per greus sofriments!...

Al devallar la tarda, el mestral esbufegà brunzent, fent balandrejar remorosos als altius i vert-negrencs xiprers del cementiri els quals amb son posat respectuós semblava que fessin honors als que allí reposan ben apartats de la vanitat humana!...

El día s' esvaï depressa.

Els apesaratats visitants, envolcallats per les ombres del crepuscle, desocuparen commoguts el sagrat lloc, al ensemps que aclaparats i oprimits per una fonda emoció de voluntat, els brollaven quiscunes llàgrimes rebels que, rodolant-los'hi rostre avall, anaven a ocultar-se amb dissimul en aquella terra santa que ses fredes despulles, en pau, tal volta també un jorn s'hi confondran!...

Poc després l'encapotada nit entre tenebres havia clos per complet!...

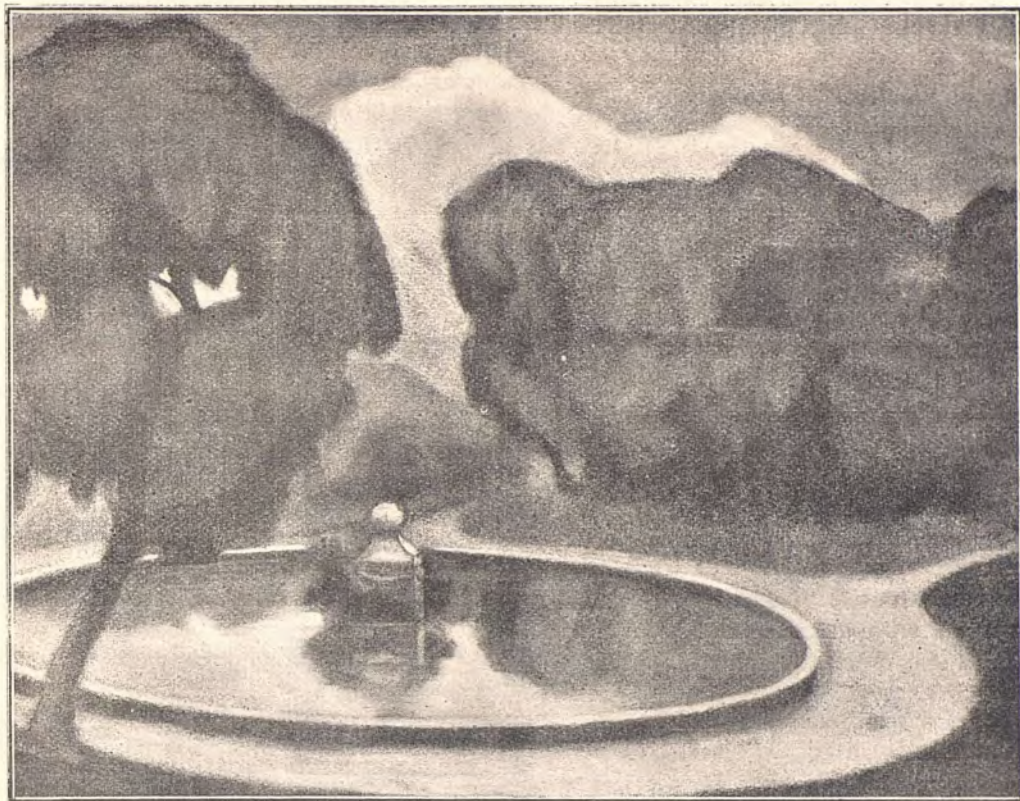
Era una nit paorosa.

L'anre funerari restà en un silenci solemnia!... La profunda quietut era esglaiadora!... Sols de tant en tant, s'oïen els lladrucs d'uns goços allà en la llunyania, alternant amb els xiscles esgarrafosos de les olives feréstegues i espantadisses, que entraven i sortien pels finestrals del cloquer de la rónega església d'aquell llogaret muntanyenc i pagesivol.

PERE QUERALTÓ TOLOSA

Q

(*) Accéssit en els «Jocs Florals» de Sarrià de 1917.

Dibuix d'en Joan Marçé

La Libélula

Demunt del llac inmòvil
la Libélula vola esbojarrada:
son còs exprimatxat, les llargues ales
per on el sol a irisaments traspúa
plau-li de veure'n el mirall, que a voltes
l'halé del ventitjol, dançant-hi, entela.

Es vanitós l'insecte encara qu'insecte!!
I son dors amb reflexes de cantàrida
l'hi apar tan mirador que'ls dies passa
tancant cercles i cercles demunt l'aigua.
I, boi volant, no ha tingut temps d'apèndri
les malícies del mon. Per ell la vida
es un vol sense fi...

Pero l'aranya
que a la vora del llac trasant vigila

i dels grans voladors en fa gran festa.
va teixint son filat en la brancada
del vern on fer-hi nit sol la Libélula...

I un bell matí d'estiu, en que tot canta,
al aixecar el vol l'insecte gràcil,
topà a son pas la xarxa que flexible
l'aturà bruscament. Lluitant devades
la llibertat per sempre temps perduda...

I ensemps qu'exasperat es foragita,
l'aranya's va atancant...

Els ocells canten.
Un raig de sol irisa el parany subtil
i'l llac aguaita inmòvil la tragedia.

EVELÍ DORIA

Castelltersol, 23-8-1918.

Elogi de les muntanyes

Soc fill d'un poble xic de l'alta serra.
Hem sento vanitós de ser fill seu,
i estimo les muntanyes de ma terra
perque les va forjà un desig de Deu.

Mon poble jau vora la mes altiva
qui apar la capsalera del breçol
i té al seus peus la que la posta aviva
quan tomba sobre seu la llum del sol.

Pel poble son les mares carinyoses
qui dolçament li vetllen els destins;
tots hem fastat les gracies amoroses
que'ns han donat les flors dels seus camins.

Son al hivern humils, i fredoliques
i sota la caputxa de les neus,
rumbegen un terbol de cases xiques
joiells que'l temps deixava entre'ls conreus.

Quan dú l'abril les lluminoses caldes
els abriçons que amb joia hi son florits
son vols d'infants, que juguen per ses faldes
buscant la llet materna dels seus pits.

Quan desde lluny, el nostre esguard ovira,
son rostres brú dessota el cel blavis,
l'amor pairal encén una guspira
en nostre cor qui's torna enyoradiç

i ens sentim plens d'una tristesa isarda,
i ens dol l'escalforeta, i el caliu
d'aquella llar que la muntanya ens guarda
amunt, o avall, penjada com un niu.

Llavors trovém la ruta tota trista,
i els nostres ulls sols guaiten cap allà,
com mes un hom les va perdent de vista
molt mes el cor amb joia se n'hi va.

I es que llavors sens apareix mes rica
la dolça solitud del poble gai,
si el viu record, ens fa alegrà una mica
el cor promet de no deixar-la mai.

Aquella gran riquesa camperola
de flors, i aucells, i boscos, i conreus
d'un aire sà que anima, i aconsola.
i dona vida, i forsa en els fills seus.

Soc fill d'un poble xic de l'alta serra.
I hem sento vanitós de ser fill seu,
que estimo amb tota l'ànima la terra
aont me va portà el destí de Deu.

FELIP GRAUGÈS I CAMPRODÓN.

Al Temple

La cítara ha sonat: els cimbals i les nacres,
les dolces vibracions segueixen del seu cant:
tot cap s'es acotat oint les notes sacres:
fineix tota remor: el poble está pregant.

La pàlida vestal amb els set vels coverta,
enfront de Vesta ha exit, com una aparició
ja'l ritme va cercant en la tonada incerta,
vinclant-se lentament, amb cadenciosa uncio.

I a cada nou motiu d'aquella melodia,
amb gest encisador rublert de poesia,
d'un vel es va desfent, com fruit d'adoració.

Mes ai: el sacerdot que invoca a la deesa,
sotjant de la vestal l'espléndida nuesa,
en son llavi fervent, s'estronca l'oració.

J. MARTÍ MARULL

Enyorança

Sempre que vaig per boscos i camins,
només dient ton nom que estimo tant,
et veig talment com si et tingués davant,
mirant-me amorosits tos ulls divins.

I veig també els teus llavis coralins
i em sembla que, de lluny, m'estan besant...
Mes, tot és il·lusió... I en tú pensant
un altre cop em perdo bosc endins...

Tot em parla de tú... Canta un ocell
i em recorda ta veu sont cant tan vell,
i em fan pensà en tos ulls els raigs del sol...

Després, retorno a casa poc a poc.
I a l'asseure'm, rendit, vora del foc,
m'entristeix, lluny de tú, l'estar tan sol...

SALVADOR SOCÍAS I FORNELL

LA FOTOGRAFIA ARTISTICA

VOLTANTS DE CARDEDEU

Fot. de E. Picazo.

PIRINENCA

Fot. de Lluís Amat

Teatres

Altres cop ens trobem amb dugues empreses catalanes, seríes abduques, i amb bons desitjos de fer art, i altres cop els nostres actors s'han vist sol·licitats i s'han decantat cap aont millor els ha semblat, repetint-se així ço de compartir-se les simpaties del públic les dugues companyies, i sortint-ne perjudicat el Teatre Català, Empró, hem d'acceptar les coses tal com venen i passém a ocupar-nos de les estrenes.

Al Romea, casa pairal del teatre català hi ha un conjunt de còmics discrets, capitanejats per en Gimenez. Al nostre entendre no es encara prou complerta la companyia, però hi remaquem amb satisfacció els noms de les senyores Baró (E.), Casals, Fremont, Morera, Fornés i dels senyors Mir, Aymerich, Font, Bañeras, Delhom, Parera, Sirvent, Ginestet. S'ha estrenat «Rei i Senyor» comèdia dramàtica en 3 actes de Pous i Pagés. És una de les obres més complertes que havem vist de l'eximí comediògraf. El caràcter intransigent del senyor de Reixach, personatge principal i nervi de tota l'obra, ja que tots els fets se desenvolupen a base de dit caràcter, és d'una força aclaparadora i dona lloc a escenes de forta tensió dramàtica i d'intensa emoció.

L'oposició de la noia a abandonar ses amors, l'arribada del hereu, les escenes entre aquest i son pare, l'audiència als bosquerols i tot l'acte darrer, són escrits de ma mestra.

Molt bé el senyor Gimenez en son inflexible Reixach, i com també els senyors Parera (Oncle Ventura), Bañeras (Pastor) i la senyora Baró. Una mica encarquerats, la senyora Fremont i el senyor Delhom (mare i fill) i bé tots els demés.

A l'Espanyol, en Jaume Borrás, amb les senyores Valero, Vila, Faura, Baró (A.), Viñals i els senyors Barbosa, Guifart, Daroqui, Daví, Galcerán, Sierra, Guixer, Quafreny, també fa teatre català, però han comensat amb una traducció «La carrera de Ministre» de Emili Fabre arranjada per Amichatis.

El teatre modern de Fabre, de moviments de molts fets, d'intimitats socials, ha tingut sempre acceptació a Barcelona, com ho testimonien les seves obres anteriors «La vida pública» i

«La febre d'or» que'ns dongueren a conèixer, la primera una excel·lent companyia catalana que actuà fa alguns anys a Novetats i la segona el malhaurat artista italià Garavaglia.

Així no es d'estranyar l'èxit que ha obtingut la dita producció, traduïda en bon llenguatge i molt ben representada per en Borrás (Cadet), la Valero i en Daví, i distingint-s'hi també molt notablement tots els demés.

Bona sort, bons negocis i amunt, que l'any es dur i la feina es llarga.

Roc.

Ficció

Rondell

El goig d'eixa vida
és ben fugitiu!
Amor me somriu
i ben tost m'oblida.

No deixa caliu
sa flama extingida.
El goig d'eixa vida
és ben fugitiu.

Amb faç afligida
cerco un lenitiu
i tot, tot me diu
qu'es ficció inaudida
el goig d'eixa vida.

XAVIER CORTILS.

En Josep Morató i Grau

Arriba fins a nosaltres la dolorosa nova de la mort de l'il·lustre autor dramàtic i intel·ligent periodista en Josep Morató.

Poc havem de parlar de la seva personalitat quan oportunament ho feu tota la premsa en general, dedicant-li frases d'elogi ben mereixedores.

Deixa escrites, entre altres, la novel·la «Arran del cingle» i els drames «La Jova», «El Tresor» i les «Les Arrels» i les comèdies «La fortuna boja», «La casa de tothom» i «Les petites coses».

Descansi en pau el distingit escriptor.

Dibuix d'en Joan Marcé

Vila florida

Vessa tot el poble en flor
arribant la Primavera.
Quan del cel, la pluja en plor
besa la rosa primera,
quedat el vilatge florit:
el jardins flaire exquisida
escampen, i en cada pit,
i esclata el goig d'altre vida.

Els matins, totes les coses
son subtils, de color blanc,
d'una blancor de les roses
que mereix un poble franc.

Fins els boscos misteriosos
en la calma del repòs
violers humils, frisosos
senten l'anhel d'altres flòs.

I embelleix la vila amb joia
bell encís i gai perfum
la donzella, excelsa toia
que amb sos ulls, hi dona llum.

EMILI GRAELLS CASTELLS

Solitut

Dalt a l'asprosa carena
que's confón amb l'infinit,
ha extès, augusta, serena,
son brodat mantell la nit,
després d'aurífera posta,
qui, com arc de Sant Martí,
ha baixat fins a la costa
fressant nostre etern camí.

Les vinyes queden desertes,
per fer cap a les ciutats
aquestes llegendes sofertes
de gent de totes etats
portant al coll, tots, l'aixada
que la terra ha remogut
de la fèrtil verda prada
qu'escampa arréu fortitut.

La lluna reina i senyora,
esfumant-se en lo pregón,
com realitat benfactora
ens ompla de llum el món,
bòi glosant-ne la balada
amb son emporprat mantell
que, auriolant l'esteï-lada,
ha fet emmudir l'ocell.

Sols la venerada hermita
que vetlla l'inclit patrò,
s'anima, al fer la visita,
després del toc d'oració.

SALVADOR BORRUT I SOLER.

Musica

CONCERTS

Quan a Barcelona estavem en plena calma musical deguda al període estival, els estiuejants de Vallvidrera ens han sorprés amb la bella pensada, d'organitzar uns concerts al aire lliure, a plé bosc, sota'ls frondosos pins que poblen la veïna muntanya sempre bella.

Tres han sigut les sessions que s'hi han donat, essent el laboriós i lloable «Quartet Renaixement» l'encarregat d'espandre les bel·leses musicals en l'immensa sala-natura, durant les tres magnífiques nits d'estiu.

S'hi executaven quartets de Mozart, Haydn, Beethoven, Mendelssohn, Borodine, Glazounov i Franck. La tasca del Quartet, fou esplèndida i magistral; ben digna de les pàgines immortals que interpretaven: tan adequades al lloc, que hom no sabia si preferir, la gravetat i recolliment d'una sala de concerts, a l'august silenci de la nit, sota un cel estrellat, quan tot es calma i repòs, quan tot s'acquieta dolçament; fins les remors bosquetanes menys apercebibles semblen apaibagar-se amb suavitat, allavors sonen de faiso insospitada aquelles notes que a bon segur han sigut creades sota l'inspiració en hores i llocs ben semblants al esmentat. Quant bé armonitza la Natura, amb l'Art quan aquet es veritable.

Poden estar satisfets els organitzadors dels èxits assolits, en aqueixes manifestacions i es d'esperar que no serà la darrera volta que'ls aimants a gaudir de coses selectes, s'apleguin per fruitir d'aqueixes o altres semblants exquisiteses.—J. M. M.

AVIS

Per les causes que anunciem en altre lloc aquet numero ha sortit tant retrasat que imposible de posar-nos al corrent, el present numero valdrà pels mesos de Octubre-Novembre. Aixó permetra que'l numero de Desembre surti el seu degut dia.

Recordem als nostres col·laboradors el numero extraordinari de cap d'any

De casa

Nosaltres com a joves que som casi tots, voldríem, com en nombres anteriors, encap-salar les noves De Casa parlant de coses, si no alegres, de la nostra fasca, però malauradament el mantell negre de la Mort s'ha cenyit sobre alguns dels nostres companys, hi hem d'encapçalar-la amb una franja negra.

Passà a la manssió dels àngels la nena Na Teresina Riera, filla del nostre volgut amic i president del «Niu Artístic», don Josep Riera.

El pare dels nostres estimats amics i consocis en Iesus i Josep Marsal, ha passat també a millor vida.

Ben malaurada ha estat també la sort que'l destí ha prodigat a n'el nostre bon amic i consoci en Joaquim Cordoní, la mort li ha arrencat dos sers ben preuats, la mare i el germà.

També arribà la darrera hora pel fill del nostre particular amic i consoci En Emili Guasch, enfosquint amb sa mortalla el reflexe de llum amb que inondava l'amorosa llar d'aquel amic.

Dolorosament ens ha sorpres la nova de

la mort del nostre estimat consoci en Lluís Pasio.

Ha mort també, l'Alexandre Soler, qui deixa un buit ben visible entre les firmes de la literatura catalana. R. I. P.

A punt de tancar aquesta crònica arriba fins a nosaltres la trista nova de la mort del que fou el pare del lltre Sr. nostre particular amic don Josep Cirera, regidor del Ajuntament de Barcelona pel districte vuitè. D. E. P.

No cal dir que a tots als nostres estimats consocis i amics els acompanyem de tot cor en el seu dolor i els hi desitjem la forsa d'es-perit necessaria en aquets casos per a sopor-tar el pes de la seua dissort.

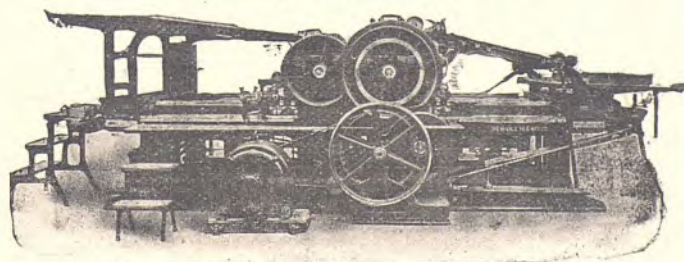
Correspondència

J. Colominas y Bonet. En cartera «A ella» però potser variarem el títol i treurem la dedicatòria, perquè per poc que podem ens abstenim de publicar-ne. L'altre no'ns acaba d'agradar.—*Jaume Pa-careu.* Els seus versos son quelcom defectuosos.—*Joan Trullàs.* El que'ns envia no'ns acaba d'agradar. Referent a ço que'ns demana en la seva lletra, contra nostra voluntat, no'l podem complaure.

Taller de construcció i reparació
de màquines

Pons i Silvestre

Especialitat en les les de Arts Gràfiques
Traslats, Montures, etc.

PASATJE DE LA MERCÉ, 5
Teléfon A. 4852

BARCELONA

Niu Artistic

Revista Mesal d'Art i Lletres

Preu: 15 cèntims

Soscripció: 3 ptes. per tot un any

Admetem l'intercanvi amb
Periòdics i Revistes

Redacció i Administració:

Llibertad, 4

BARCELONA :-: (GRACIA)

Fabricació de genres de punt

EXPORTACIÓ :: Articles d'ocasió :: IMPORTACIÓ

Los Dollars

J. RENOM GARRIGA, S. en C.

Despatx: **Salmerón, 56** :: BARCELONA
TELEFON 43 G. — (Gracia) —

MANUFACTURA
DE CARRUATJES

Fill de C. Lucas Albert

Luxe • Sport • Turisme • Industria

::: Córcega, 345 (Aprop del Passetg de Gracia) :::

BARCELONA
TELEFON G. 619

Fonògrafs

de superior qualitat i preus molt barats

Discs "FADAS"

IMMENS ASSORTIT

RECOMPOSICIONS ECONÓMIQUES

A. RION, S. en C.^{TA}

203 — *Salmerón* — 203

ARTE

Taller de
FOTOGRAVATS

Mallorca, 191 ::: Teléfon 3108 A

TINTURA MORA
es la mejor agua progresiva para **TEÑIR** el **Cabello**

Amb la pau tan desitjada
vindrá la febre inventora,
mes, jamai será inventada
cap *Tintura* tan preuada
com és la *Tintura Mora*.

Venda, en les principals
Perfumeries i Drogueries d'Espanya

FONDA I BAR
de Ramón Reus
Torrent de l'Olla, núm. 69
GRACIA (Barcelona)

SASTRERIA

Casa Capdevila

Plaça Rius i Taulet, 5

GRACIA

(Al costat de l'Estant)

**Mensajero
Barcelonés**

Escriptori public :- Repartiment
de cartes, circulars, esqueles, etc.

Avisant-nos per teléfon, portem ordres a do-
micili, recullim i repartim cartes i petits pa-
quets. :- (Condicions especials als abonats)

TELEFON A. 4499

Plaça Beat Oriol, 10 i Plaça del Pi, 10

Cristall-Pisa-Porcelana

Llorenç Balagueró

Travessera, 61 - Torrent de l'Olla, 75

Servei especial per a CAFES,
BARS I XACOLATERIES

ARTICLES PER A REGALS

SABATERIA

La Campana de Gracia

de

Manel Mariano

Gran assortit en calçat negre i de color

Travessera, 94 - BARCELONA-Gracia

BAR "LAS EURAS"

El més familiar i
més concorregut de Gracia
(servei perfeccionat)

Plaça Rius i Taulet, 1

CLINICA dels

Doctors Emili Oños i Josep Marsal

del Hospital Clínic i

Cos Medic Municipal

MEDICINA GENERAL

Especialistes en enfermetats de la
pell i malalties genito-urinaries

Tallers, 55, pral. - BARCELONA

De 12 1/2 a 1 1/2 i de 7 a 9

Sastreria **LA FONTANA** de **JAUME VENDRELL**

CORTE INGLÉS
ESPECIALITAT EN LA MIDA

Aquesta Casa ha rebut el més selecte de la moda
en gèneros inglesos y del país
per la present temporada

135 - Carrer de Salmerón - 135
Barcelona - Gracia

Telefon 1433 G.